

Beleidsplan 2021-2024

Hervormde Gemeente Cillaarshoek

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	1
1 INLEIDING.....	2
1.1 Opdracht	2
1.2 Beschrijving gemeente.....	2
1.3 Grondslag/Convenant	2
2 MISSIE EN VISIE	4
2.1 Inleiding	4
2.2 Missie van de gemeente	4
2.3 Visie op de gemeente	4
2.4 Gemeente zijn in deze tijd	5
3 BELEIDSDOELLEN.....	7
3.1 Inleiding	7
3.2 Aspecten van de gemeente	7
3.2.1 Leren	7
3.2.2 Toewijding.....	8
3.2.3 Pastoraat.....	8
3.2.4 Diaconaat	9
3.2.5 Evangelisatie- en zendingsbewustzijn	10
3.2.6 Communicatie.....	10
4 SLOTBEPALINGEN EN VASTSTELLING	12

1 INLEIDING

1.1 Opdracht

Kenmerkend voor de kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland (PKN) is dat veel zaken door middel van een beleidsplan in de plaatselijke gemeente geregeld dienen te worden. Een beleidsplan heeft een beperkte looptijd en het gevolg daarvan is dat deze geen eenmalige zaak is en dat om de vier jaren een nieuw beleidsplan moet worden opgesteld. Dit voorliggende Beleidsplan 2021-2024 geldt voor de gemeente Cillaarshoek. In dit beleidsplan worden de beleidsdoelen voor de komende 4 jaren verwoord. Het beleidsplan wil ook oog hebben voor de positie van de gemeente in een veranderende tijd en in een gesecculariseerde samenleving. Om die reden is een paragraaf over gemeente zijn in deze tijd opgenomen.

1.2 Beschrijving gemeente

De hervormde gemeente Cillaarshoek maakt deel uit van de Protestantse Kerk in Nederland. De gemeente behoort vanouds tot de Confessionele modaliteit en behoort inmiddels ook deels tot de Gereformeerde Bondsmodaliteit. De huidige gemeenteleden zoeken elkaar vast te houden vanuit en rondom Gods Woord. Ook zoeken zij de eenheid te bewaren door middel van eenheid in beleid. In de afgelopen jaren is er een stijging geweest van het aantal leden door het overkomen van een aantal nieuwe leden (waaronder een aantal gezinnen met kinderen).

1.3 Grondslag/Convenant

Onze gemeente staat op gereformeerde grondslag binnen de Protestantse Kerk in Nederland . Dat houdt onder meer in dat binnen het gemeentelven een centrale plaats wordt toegekend aan een schriftuurlijk bevindelijke prediking in de erediensten. Daarbij geldt de Bijbel als het onfeilbare Woord van God, gezaghebbend voor leer en leven. Daarnaast weten we ons gebonden aan de volgende belijdenisgeschriften: de Apostolische Geloofsbelijdenis, de Geloofsbelijdenis van Nicea, de Geloofsbelijdenis van Athanasius en de Drie Formulieren van Enigheid (Nederlandse Geloofsbelijdenis, Heidelberger Catechismus en Dordtsche Leerregels). In de beide sacramenten (Heilige Doop en Heilig Avondmaal) belijdt en ervaart de gemeente de trouw en zorg van God en de gemeenschap met Christus en elkaar.

De gemeente wil staan achter het zogenaamde Convenant van de Classis Alblasserdam. Dit Convenant bepaalt op basis van Schrift en belijdenis de plaats van de aangesloten gemeenten in de Protestantse Kerk in Nederland . Met dit Convenant en de daaraan voorafgaande Preambule, zijn principiële uitgangspunten (op grond van de Schrift) gegeven voor het beleidsplan van de aangesloten gemeenten. Wij vinden het Convenant actueel. Tegelijk beseffen we dat hierdoor geen belijdeniskerk binnen de kerk kan worden nagestreefd met de mogelijkheid van een 'binnenkerkelijke doleantie'. Een scheuring zoals 2004 streven we niet na . Het Convenant is als bijlage opgenomen in dit beleidsplan.

Totstandkoming beleidsplan

Dit voorliggende Beleidsplan 2021-2024 is in de kerkordelijke weg van opstelling van het concept door de voorganger, bespreking in de kerkenraad en raadpleging van de gemeente, tot stand gekomen. De voorganger heeft voor het opstellen van het beleidsplan gebruik gemaakt van de input van de kerkenraads- en gemeenteleden. In de kerkenraad is een overlegronde gehouden waarbij de huidige situatie en de

verwachte cq. gewenste ontwikkeling van de gemeente is besproken. Er is tijdens die vergadering op elkaars inbreng gereageerd en waar nodig kort discussie gevoerd. Er is gewerkt aan de hand van een zestal aspecten van gemeente zijn: leren, toewijden, pastoraat, diaconaat, evangelisatie- en zendingsbewustzijn en communicatie. Wat valt er op? Waarover zijn er zorgen? Wat gaat er goed? Dat waren de vragen die bij elk aspect gesteld zijn. Alle reacties zijn uitgeschreven en op basis hiervan is door de voorganger een selectie en clustering gemaakt, die opgenomen zijn in een werkdocument. Dit document is tenslotte als uitgangspunt gebruikt voor de formulering van de beleidsdoelen. Het beleidsplan richt zich daarbij op de eerder genoemde zes aspecten van gemeente zijn (zie nadere uitwerking in hoofdstuk 3).

2 MISSIE EN VISIE

2.1 Inleiding

Dit hoofdstuk beschrijft de missie en visie van onze gemeente. Onze (onveranderlijke) missie geeft bestaansgrond aan onze gemeente en antwoord op de vraag: waarom doen we wat we doen? Onze (veranderlijke) visie op de gemeente beschrijft hoe we in deze tijd gemeente naar het woord van God willen zijn. Het gaat in op de vraag wat we in deze beleidsplanperiode kunnen doen om onze roeping gestalte te geven als, en voor de Hervormde Gemeente te Cillaarshoek.

2.2 Missie van de gemeente

De kerk in het algemeen en ook onze gemeente te Cillaarshoek heeft haar ontstaan en bestaan te danken aan het werk van God. Hij deed en doet haar samenkomen om Hem te dienen. Zij werd eertijds uit Israël vergaderd en nu uit Israël en de volken. Vanuit haar positie als deel van het Lichaam van Christus op aarde heeft ook onze gemeente een hoge missie (roeping), die in hoofdlijnen vanuit de Schrift als volgt kan worden samengevat:

1. In gehoorzaamheid aan de opdracht van Christus wordt onze gemeente samengeroepen om in haar erediensten gemeenschap te oefenen met God en elkaar, te zingen, te bidden en te horen naar de verkondiging van het Woord (Mat. 18:20; Rom. 10:17; 1 Kor. 1: 9; Hebr. 10:25).
2. Deze verkondiging, die getuigt van Gods geboden en beloften, bedoelt onze gemeente op te roepen tot geloof en bekering en is tevens bedoeld om het geloof te versterken (Gen. 3:15 ; Ex. 20:1-20; Mat. 22: 36-39; Joh. 13: 34; Hand. 2: 38, 39; 2 Kor. 5: 17; Efeze 3: 6; 1 Joh. 2: 25).
3. Ter versterking van het geloof worden bij ons de heilige sacramenten van Doop en Avondmaal gevierd. Zo wordt Gods verbond en de eenheid met Christus en elkaar ervaren (Mat. 28: 19; Hand. 2: 39; Luk. 22: 19; 1 Kor. 10: 16, 17).
4. Levend vanuit de vergeving van onze zonden door het verlossingswerk van Christus, worden onze gemeenteleden geroepen om als toegewijde leden mee te werken ten dienste van Gods Koninkrijk en de uitbreiding ervan (Rom. 4: 13-16; 1 Kor. 12; 2 Kor. 5: 19; Kol. 1: 13; 1 Thess. 2: 12; 1 Petr. 2: 4,5). Deze inzet van onze gemeenteleden dient niet uitsluitend gericht te zijn op het heil van de eigen leden. Het is -op grond van onze missionaire roeping- ook pastorale en diaconale zorg aan alle mensen. Dit wordt vooral zichtbaar in het vervullen van onze zendings- en evangelisatieopdracht (Math. 28: 19; Mar. 16:15; Hand. 1: 8; Hand. 2: 44,45; Hand. 4: 32-35; Tit. 3:8).

2.3 Visie op de gemeente

'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh. 3: 16) . Het uitgangspunt voor ons denken over gemeente-zijn ligt in bovengenoemde uitspraak van Jezus Christus. Het laat zien wat de diepste nood is van ons mensen, namelijk dat we buiten God verloren zijn. Maar tegelijkertijd blijken de dood en opstanding van Jezus daarin de grote ommekeer te zijn. Het goede nieuws voor zowel ons als buitenstaanders is dus Jezus Christus en Zijn werk. Hij is gestorven voor onze zonden uit de dood opgewekt en op grond hiervan schenkt Hij vergeving van zonden. Het is de Heilige Geest die ons en de wereld overtuigt van zonde en de dagelijkse bekering (heiliging) werkt. Als gemeente van Christus zijn we een gemeenschap van hen die vanuit dit evangelie willen leven. Door het geloof alleen behoren

we toe aan Jezus Christus en zijn we in Hem geheiligd. Dit brengt tevens een hoge roeping met zich mee. Petrus schrijft daarover: 'Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht (I Petr.2: 9).

Het is ons verlangen dat het ook in onze gemeente mag gaan om de eer van God. 'Hem zij de heerlijkheid in de gemeente' schrijft de apostel Paulus aan de gemeente van Efeze (3: 21). Dit is echter alleen mogelijk door de genade die God in ons midden werkt middels Woord en Sacrament. De omgang met de Schrift is het fundament van onze gemeente. God alleen legt d.m.v. de Heilige Geest de waarheid van het evangelie in ons hart. Hij alleen heeft de kracht om ons te verlossen, te vernieuwen en te reinigen. Slechts op deze wijze is onze gemeente de plaats waar we als christen worden opgebouwd in het geloof en waar we samen een gemeenschap met en in Jezus Christus vormen.

Als gemeente van Christus staan we ook in het spanningsveld tussen wat Christus ons al heeft gebracht en wat Hij ons nog gaat brengen. Aan de ene kant is er sprake van rust, omdat Christus de boze heeft overwonnen en Zijn Koninkrijk al (ten dele) gekomen is. Aan de andere kant is er ook sprake van onrust omdat Zijn koninkrijk nog (in haar volheid) komen moet. Daarom is onze gemeente ook als een wachter op de muur van de stad die gespannen uitkijkt naar de Morgenster. Er is een spanning tussen het dicht bij de Heere leven en het tegelijk zoeken naar de vrede voor de plaats waar we wonen. Hoe kunnen wij het zout der aarde en licht der wereld zijn? We geloven niet dat dit kan door ons aan te passen aan de wereld. Want dan verliezen we als het zout der aarde onze reinigende, smaakmakende en bederfwerende functie. Wel geloven we dat we als gemeente werkelijk relevant in de samenleving kunnen zijn als we Gods Woord in zijn volle rijkdom en scherpte zullen aanvaarden. Vandaaruit willen we ook in ons denken over ethische kwesties zoeken naar Gods wil t.b.v. ons leven.

2.4 Gemeente zijn in deze tijd

We leven in een tijd die aan veranderingen onderhevig is en deze veranderingen gaan niet aan onze gemeente voorbij. Ook wij ondervinden dat trends in de samenleving invloed hebben op onze gemeente. We ondervinden allemaal dat de kerk en onze gemeente in de marge staan van een God-loze samenleving. Het denken van deze tijd gaat aan niemand van ons voorbij. Om aan te geven in welke cultuur onze gemeente zich bevindt, is het goed de belangrijkste kenmerken van die samenleving te benoemen.

Secularisatie

Onze cultuur is tot op grote hoogte God-loos geworden. God is weggedrongen naar de rand van de samenleving. Hij lijkt geen relevante factor voor het leven van alledag te zijn. God is verwezen naar het domein van de innerlijkheid en naar de enclaves van de Biblebelt en de multiculturele Bijlmer. De vraag is in hoeverre God ook naar de rand van het leven van onze gemeenteleden is weggedrongen. Is er een scheiding is tussen hun leven op zondag en hun leven van de andere dagen? Velen zetten zich in voor hun carrière en allerlei materiële zaken. De vraag werpt zich op in hoeverre het Woord van God en Zijn aanwezigheid onze agenda, onze portemonnee en onze keuzes bepalen.

Individualismee

Onze gesecculariseerde cultuur kenmerkt zich ook door een individualistische instelling.

De druk om je individueel waar te maken is groot. Er komen al meer gebroken gezinnen en ingewikkelde relatiepatronen voor. Er is sprake van een veelheid aan religies, opvattingen en groepsnormen. Ieder mag denken en leven zoals hij zelf wil, zolang anderen er maar geen last van hebben en zolang je maar niet claimt dat jouw opvatting de enige ware is. Er zijn ook meer mogelijkheden dan er vroeger waren. Andere tendensen van onze individualistische cultuur zijn: passiviteit en consumptiviteit. Ook treedt er steeds meer verbrokkeling op. Dit gaat onze gemeente niet voorbij. Het hangt nauw samen met onderling onbegrip en polarisatie. In het gemeentelven zien we dat bijvoorbeeld terug in een afnemend gezag van de kerk en haar ambten. De kerk heeft niet veel meer te zeggen over relaties (chtscheiding, tweede huwelijk, samenwonen, homoseksualiteit) en over levensinvulling (geen tijd om zich voor God en de gemeente in te zetten, men bepaalt zelf wel hoe de zondag wordt ingevuld, catechese en Bijbelstudie zijn uit de tijd want men gaat al naar een club of doet aan andere ontspanning).

Nieuwe religiositeit

Toch is er ook een voorzichtige kentering te zien. Er is meer behoefte gekomen aan levensoriëntatie en aan antwoorden op levensvragen. Ook is er openheid voor het niet zintuiglijk waarneembare en het niet rationeel verklaarbare. Men denkt wel dat er 'iets' moet zijn. De een vindt dan troost in de reïncarnatiegedachte, de ander zoekt het weer bij heidense geloofsvormen. Ook mixt men de dingen steeds meer door elkaar. Opvallend is wel dat de belangstelling voor religie en spiritualiteit dikwijls gepaard gaat met de aperte afwijzing van elk beroep op de Schrift en dus ook met de afwijzing van de uniciteit van Jezus Christus. Jongere en oudere gemeenteleden ondergaan hiervan onmiskenbaar de invloed. Zo komen al meer vragen op als: hoe weten we dat de Bijbel Gods Woord is en waarom zou alleen het geloof in Jezus Christus zaligmaken? Gelovigen uit andere godsdiensten hebben toch ook bijzondere ervaringen? Wat is eigenlijk de waarheid?

Wat is het christelijk alternatief voor de huidige seculiere cultuur en hoe kunnen we als gemeente daarop inspelen? Onze postmoderne samenleving ziet de kerk als een verouderd instituut! Wat betekent dat voor ons als gemeente? Ons inziens zijn er drie belangrijke hoofdkenmerken die onze gemeente in deze postmoderne maatschappij behoren te stempelen. We vinden ze ook richtinggevend voor de keuzes die in dit beleidsplan worden gemaakt. Ze zijn niet nieuw maar de vanzelfsprekendheid ervan ligt in de huidige cultuur en levenspraktijk sterk onder vuur.

Intentie

1. We willen ons identificeren met het leven (weg en werk) van Jezus Christus en we willen ons binden aan Zijn onderwijs en raad voor het dage lijks leven.
2. We verwerpen een dualistische levensinstelling, die scheiding wil maken tussen het geestelijke en het gewone leven.
3. We kiezen voor gemeenschapszin in het leven van de gemeente en het gezin.

3 BELEIDSDOELEN

3.1 Inleiding

Onze gemeente moet worden toegerust om de geestelijke trijd te kunnen aangaan (Efeze 6). Deze strijd behoort iedere gelovige te kennen. Daarom hebben de gemeenteleden (jong en oud) het nodig om Bijbels te worden toegerust. Zo alleen kunnen ze vanuit de Schrift en het gereformeerde belijden christen te zijn in deze maatschappij. Hier horen ook de vragen naar het persoonlijk geloof bij. Het geloofsgesprek met medegelovigen en ongelovigen is van groot belang. Hoe geef je woorden aan wat je gelooft? Geloofservaring en geloofskennis is daarbij onmisbaar. Hier valt tevens de praktische kant van het christen-zijn en de christelijke levensstijl onder. In en buiten de kerkdienst behoort er aandacht en besef te zijn voor de heiligheid van God. Ook het nadenken over vormen van pastoraat aan jongeren en ouderen en missionair-gemeente zijn vallen onder de praktische kant van het gemeente-zijn. Tenslotte is er ook het zichtbare en tastbare diaconaat, waarin onze toewijding aan God en de naaste in leven heiliging en dienstbetoon zichtbaar wordt.

Uiteraard gebeurt er al veel binnen onze gemeente. En dat op verschillend terrein. De vraag is echter belangrijk of de dingen die we doen nog toereikend zijn. Doen we inderdaad de goede dingen? En doen we ze goed? Helpen de dingen die we doen onze gemeente om gemeente te zijn zoals God dat van ons vraagt? Dit beleidsplan beoogt ook de bezinning op deze vragen!

Waar zal onze gemeente over 4 jaar staan? We beseffen dat deze vraag tendeert aan het zgn. maakbaarheidsdenken. We willen daarvoor echter op onze hoede zijn. Niet alles is geregeld wanneer we het ook in dit plan onder woorden hebben gebracht! We hopen en bidden dat aan het einde van deze beleidsplanperiode er een beter zicht zal zijn op de aspecten van ons gemeente-zijn. Geve de Heere God Zelf geestelijke groei en toename van persoonlijke godsvrucht. Moge Hij ons ook leren om in wijsheid om te gaan met de verschillen in onze gemeente en met anderen van buiten onze gemeente.

3.2 Aspecten van de gemeente

3.2.1 Leren

In het boek Handelingen (hfst. 32) lezen we van de eerste gemeente dat 'zij volhardden in de leer van de apostelen'. Een kerk die leeft is een kerk die levenslang van God wil leren en die zich daarom onderwerpt aan het gezag van Gods Woord. Het is van levensbelang dat heel de gemeente onderwezen wordt in God Woord. 'Zo is dan het geloof uit het gehoor door het Woord van God' (Rom.10: 17). De kerk is dus allereerst een horende kerk. Zij hoort wat de Geest tot de gemeenten zegt. De prediking is daarom een cruciaal element in de eredienst. De prediking dient schriftuurlijk bevindelijk te zijn. Naast een gedegen uitleg van de Schrift is er dan aandacht voor de weerklank die Gods boodschap krijgt in de harten van de hoorders. Prediking is ook de bediening van de verzoening. De verzoening van de schuldige mens met de heilige God. Daarom behoort er ook aandacht te zijn voor de actuele vertaling en vertolking van de Schriftwoorden. Bijbelkennis, kennis van de kernbegrippen van het geloof en kennis van het gereformeerd belijden behoren telkens te worden

bevorderd. De gemeente zal in de eerste plaats door de prediking, maar ook in meer bijzondere zin door Bijbelstudie worden gevormd en toegerust. Daarnaast ontvangen de jongeren op de catechisatie en op de jeugdvereniging of club het benodigde onderwijs. Ook is het de bedoeling dat de ouders thuis hun kinderen onderwijs geven vanuit de Schrift (Ps. 78). De gemeente ondersteunt hen daarbij in het geven van zondagsschool. Ook wil onze gemeente zich naar buiten richten om anderen te leren in de wegen van de Heere te wandelen. De liefde van Christus dringt ons immers om anderen te wijzen op de verkrijgbare zaligheid. Ook daarvoor is echter toerusting nodig. Het leren van de gemeente is niet alleen een zaak van mensen die goed kunnen leren en onthouden. Niemand in de gemeente is van leren vrijgesteld. Er dient voor de volle breedte van de gemeente de mogelijkheid te zijn om mee te doen. Het is niet minder voor verstandelijk gehandicapten, andersbegaafden en mensen die moeite hebben met denkbezigheden!

3.2.2 Toewijding

Gods orde is eerst horen en dan pas doen. Ons doen behoort de rijpe vrucht te zijn van ons horen. In Lukas 10 lezen we van Maria en Martha. Maria is geconcentreerd op het Woord en zit aan de voeten van Jezus. Zo kiest zij het ene nodige dat haar niet meer zal worden afgenomen. De toewijding van onze gemeente aan God wil vooral tot uiting komen in de erediensten. Onze gemeente doet dat liturgisch door de belijdenis van haar geloof, in haar lofprijzing, in haar bidden en danken voor de kerk en de wereld en in het geven van haar gaven. Daarmee is onze gemeente naast een horende gemeente ook in liefde beantwoordende gemeente. Het is ons verlangen dat onze gemeente door de liturgie beseft dat ze zich in de eredienst bevindt voor het aangezicht van God. Dat vraagt o.a. eerbied en gepaste kleding in Gods huis. In de prediking, op Bijbelkring en Catechese en op Zondagsschool is er naast toerusting ook aandacht nodig voor toewijding aan God, het persoonlijke geloofsleven en voor de levensheiliging. Helaas zien we dat een deel van de gemeente door de week (en ook wel op zondag) niet betrokken is. Ze komen niet naar de belegde bijeenkomsten. Verschillende factoren kunnen hierbij een rol spelen. Te denken valt aan geestelijke lauwheid, gebrek aan motivatie of ook het geestelijk wel voor elkaar menen te hebben. Ook is er de dagelijkse drukte en de zondige weerstand tegen het luisteren naar en leren uit Gods Woord. Men denkt dat geloven alleen iets voor de zondag is en niet zozeer voor de werkdagen. Er lijkt dan geen verbinding te zijn tussen de zondagse eredienst met de preek en het wereldse leven van werken en vrije tijd gedurende de rest van de week. Het is een grote uitdaging gebleken om de jeugd van onze gemeente vast te houden. Authenticiteit in het geloof van de ouders en de overige gemeenteleden is daarvoor een onmisbaar element. Maar ook door contact tussen ouderen en jongeren kan de onderlinge band worden versterkt. Zo kan ook wederzijds begrip ontstaan en kunnen we elkaar in de liefde dienen. Onze gemeente wil een gemeenschap zijn waarvan de leden naar elkaar omzien. Ze wil in woord en daad het heil van de naaste op het oog hebben. Het is hierbij van wezenlijk belang dat de Bijbel persoonlijk en samen in het gezin wordt gelezen en overdacht. De huisgodsdienst (bidden, bijbellezen, zingen) zou nog in grote mate gestimuleerd kunnen worden.

3.2.3 Pastoraat

In het woord pastoraat zit het woord pastor: herder. In de Bijbel heet God de Herder van Zijn volk Israel en noemt Jezus Christus Zich de Goede Herder. Ook onze gemeente is gemeente van Christus en dus kudde van de Goede Herder. Omdat Jezus als de Goede Herder omziet naar Zijn schapen is onze gemeente geroepen tot zorg voor elkaar. Pastoraat is vanuit liefde en oprechte belangstelling omzien naar elkaar. De bedoeling

hiervan is de opbouw van het geloof en de versterking van de onderlinge gemeenschap. Dit omzien naar elkaar is gegrond op en wordt gevoed uit Gods liefde en zorg voor Zijn gemeente en ons mensen. Deze onderlinge zorg voor elkaar is van groot belang, zeker nu we leven in een tijd waarin het individualisme hoogtij viert. Het pastoraat vindt plaats door middel van periodieke huisbezoeken. Het doel hiervan is contact hebben met onze gemeenteleden zodat we op de hoogte zijn van wat er bij hen leeft. Wat zijn hun vragen en zorgen omtrent God, geloof en de kerk? Op huisbezoek komen alle onderwerpen van het leven aan de orde. Echter behoort dit alles uiteindelijk wel in het licht van God Woord te worden gezien. Via het huisbezoek wordt geprobeerd het geloofsgesprek met de gemeenteleden te voeren. Er wordt gezocht naar vrucht op de prediking en naar het functioneren van het geloof in het dagelijks leven. Door de frequentie van het huidige huisbezoek valt het niet altijd mee om een geloofsband met elkaar op te bouwen. Van de voorganger en ambtsdragers wordt naast een drukke baan en de zorg voor het gezin al best veel gevraagd. Het gevolg kan zijn dat er onvoldoende aandacht is voor pastorale bijstand. Terwijl dit toch primaire taken zijn van de ambtsdragers. Als het gemeenschapsgevoel afbrokkelt ontstaat er afstand tot de gemeente en ook tot elkaar. Aan de passieve leden in de kaartenbak kan hernieuwde aandacht worden besteed. Als gemeente willen we zoveel mogelijk mensen bereiken. Bezinning op de zin en de rol van het huisbezoek is gewenst en tevens op specifieke vormen van pastoraat. Is het bijvoorbeeld gewenst om ook bezoekbroeders en bezoekzusters in te zetten? Momenteel gebeurt in onze gemeente dit werk al wel gedeeltelijk door de dames van de HVD. Wellicht is er een mogelijkheid tot een groot huisbezoek, waarbij passieve en actieve leden elkaar ontmoeten? Dit kan de aandacht bevorderen voor elkaar en zo kan ook het geloofsgesprek en de onderlinge gemeenschap worden bevorderd. Ook nemen we in onze gemeente complexe pastorale situaties waar. We denken hierbij aan pastoraat rond het huwelijk, het gezin, samenwonen, echtscheiding en seksualiteit. Dat vraagt bezinning en toerusting van de kerkenraad op het bijzondere pastoraat. Onze passieve leden en randkerkelijken zijn (vaak zonder het zelf te weten) wel degelijk geboorte- of dooplid. Vaak vermijden ze elk contact. Toch willen we ons als gemeente bezinnen op onze omgang met deze leden. Dit zou een taak kunnen worden waar een evangelisatiecommissie beleid voor ontwikkelt. In een tijd waarin er aandacht is voor nieuwe religiositeit en behoefte aan leven oriëntatie biedt dit toch kansen om dienstbaar te zijn aan God en onze naasten.

3.2.4 Diaconaat

Onze gemeente vervult haar diaconale roeping in de kerk en in de wereld door in de dienst van barmhartigheid en gerechtigheid te delen wat haar aan gaven geschonken is. Ze wil helpen waar geen helper is en ook getuigen van de gerechtigheid van God waar onrecht geschiedt (Art. 10 kerkorde PKN). Diaconaat is meer dan een bijkomend aspect van de gemeente en vloeit direct voort uit haar wezen en missie. De hele gemeente behoort (door de diakenen) te worden gestimuleerd tot dienstbetoon. Dat wil zegen dat het niet alleen op onze diakenen aankomt. Diaconaal dienstbetoon is wezenlijk voor de christelijke gemeente zelf. De gemeente behoort naar buiten toe zichtbaar te zijn als een instelling waar mensen (die om wat voor reden dan ook in problemen zijn geraakt) met raad en daad terzijde worden gestaan. Juist ook door een diaconale levensstijl kan een brug worden geslagen naar de ongelovige medemens. Onze gemeente kan vanuit de hoop van het evangelie bijdragen aan de leefbaarheid van de samenleving. Het is de vraag of wij wel goed bereikbaar en in beeld zijn voor mensen in het leven van alledag met hun noden, zorgen, vreugden en kansen. Het is van grote betekenis dat ook onze gemeenteleden (bijvoorbeeld via projecten) tot

echte ontmoetingen komen met lijdende en hulpbehoevende naasten in onze samenleving en in samenlevingen veraf. Daarbij behoort het verwerven van inzicht in de situaties van de arme kant van Nederland en de noodsituaties van velen in deze wereld. Ook kan onze diaconie te maken krijgen met de gevolgen van een terugtrekkende overheid in een tijd waarin de financiële lasten slechts toenemen.

3.2.5 Evangelisatie- en zendingsbewustzijn

Een toegewijde gemeente is een missionaire gemeente. De gemeente is Gods instrument voor evangelisatie en zending. 'De gemeente is vanwege haar missionaire opdracht, in heel haar bestaan gericht op getuigenis en dienst aan hen die het evangelie niet kennen of daarvan vervreemd zijn, opdat ook zij delen in het heil in Jezus Christus' (Art. 10 kerkorde PKN). Evangelisatie en zending behoren derhalve tot het wezen van de gemeente. Het gaat hierbij in de eerste plaats niet zozeer over wat de gemeente aan zending en evangelisatie doet, maar of zij werkelijk in haar diepste wezen een getuigende gemeente van Jezus Christus is! Ook onze gemeente behoort het zout der aarde en het licht in de wereld te zijn (Matth.5: 13, 14). Als we dat niet meer zijn, volgen we Jezus niet echt meer. Het wil zeggen dat onze toewijding aan de Heere voorop behoort te staan. Hoe leven we ons geloof? Zijn we ons als ouderen en jongeren volop bewust van onze roeping? Individuele gemeenteleden hebben de roeping om 'leesbare brieven van Christus' te zijn (2 Kor.3:3). Een positief getuigenis dat uitgaat van het leven van een gelovige geeft openheid voor de boodschap van God aan de mensen. Dat geldt niet minder in onze postmoderne samenleving. Vorming en toerusting van gemeenteleden kan hier ook bijdragen om aan deze roeping te voldoen. De kerkenraad kan zich voor haar missionaire verantwoordelijkheid laten bijstaan door organen van bijstand als de IZB en de GZB. Ook kan ze zoeken naar verbindingen tussen missionaire en diaconale activiteiten. Het is hierbij van belang om de aansluiting bij de identiteit van onze gemeente en haar gereformeerd belijden niet uit het oog te verliezen.

3.2.6 Communicatie

Onze gemeente gebruikt communicatie om de Boodschap van het Evangelie haar beleid en informatie over haar activiteiten over te brengen naar haar leden en de samenleving. Door communicatie wordt informatie uitgewisseld en een relatie opgebouwd. Communicatie vindt op persoonlijk niveau plaats in gesprekken zoals beschreven onder pastoraat en het missionaire werk. Communicatie is dus geen losstaand hoofdstuk maar van belang voor elk van de bovengenoemde aspecten. Onze gemeente denkt na over de organisatie van haar communicatie aan anderen. Haar communicatie wil niet gericht zijn op de éénling maar op een (doel)groep. Het is van belang om onze informatie en voorlichting zo over te brengen dat de bekendheid van onze gemeente wordt vergroot. Het doel hiervan is om een relatie te krijgen door contact. Tot voor kort bestonden de informatiemiddelen van onze gemeente uit het Kerkblad voor de Hoeksche Waard (Protestantse Kerk) de Gele Nieuwsbrief (Hervormde Gemeente Cillaarshoek) en de kerktelefoon. Inmiddels is daar een eigen homepage bij gekomen. De laatste jaren zijn er veel meer mogelijkheden ontstaan voor communicatie met leden en de samenleving. Hier kan o.a. worden gedacht aan het internet en de sociale media. Door de komst van actieve en interactieve media is het mogelijk geworden om sneller en up-to-date informatie te geven en te delen. Deze nieuwe mogelijkheden zijn voor onze jeugd geheel vanzelfsprekend. Ze maken zelfs onderdeel uit van hun identiteit. Ze vinden echter weinig of nauwelijks aansluiting bij onze ouderen in de gemeente. Deze nieuwe

vormen van communicatie zijn een aanvulling op de bestaande vormen maar zullen deze nog niet gelijk vervangen. Immers is voor een werkelijke relatie ook fysiek contact van groot belang. Bij het nadenken over het gebruik van nieuwe vormen van communicatie dient er aandacht te zijn voor ouderen , zieken en aan hen die aan huis gebonden zijn. Van de kerk mag worden verwacht dat zij aansluit bij de communicatiemogelijkheden van vandaag. Dit is ook van belang voor de vindbaarheid van de gemeente . De open houding die ontstaat door deze wijze van communicatie brengt ook mee dat de samenleving meer dan ooit inzicht heeft in wat zich afspeelt in onze gemeente. Door de snelheid en het bereik van de media is het hierdoor ook mogelijk dat in korte tijd de gemeente door de media ter verantwoording wordt geroepen over haar boodschap en houding. Het bovenstaande vraagt om bezinning en toerusting op het gebied van communicatie- en mediagebruik. Als onze gemeente vanuit missionair oogpunt open en transparant wil zijn, moeten we dit ook in onze communicatie tot uiting laten komen. Dit gaat overigens verder dan alleen nieuwe media. Ook het openstellen van onze kerkgebouwen kan hiervan onderdeel uitmaken. Het is goed om op de hoogte te blijven van de mogelijkheden en middelen tot communicatie. Daarbij is het inzichtelijk maken van eventuele bedreigingen door het teeds aanwezig zijn van communicatiemiddelen (ook in de erediensten) onmisbaar. Gezien het aantal communicatiemiddelen is het daarbij goed om ook te komen tot éénheid van uiting (een zgn. 'huisstijl!). Er zal dus een keuze moeten worden gemaakt voor welke middelen t.b.v. welke doelgroepen we wensen te kiezen.

4 SLOTBEPALINGEN EN VASTSTELLING

1. In alle gevallen waarin het beleidsplan niet- of niet afdoende voorziet is de kerkenraad gehouden overeenkomstig de uitgang punten van dit beleidsplan de ter zake nodige beslissingen te nemen.
2. Indien bijzondere kerkelijke of maatschappelijke omstandigheden of ontwikkelingen daartoe noodzaken, kan de kerkenraad in afwijking van het bepaalde in dit beleidsplan handelen. Hiervoor komen uitsluitend zaken in aanmerking die geen uitstel gedogen tot het moment dat het beleidsplan regulier opnieuw moet worden vastgesteld. Wel zijn de kerkenraden daarbij gehouden, ten aanzien van zaken waarvoor dat kerkordelijk is vereist, alsmede voor zaken van zwaarwegende aard (zulks ter beoordeling van de kerkenraden), beraad te houden met de gemeente.
3. De looptijd van dit beleidsplan is vier jaar.

Vastgesteld in de kerkenraadsvergadering van

Scriba

Preses